

[INTONOWAĆ *vb impf*

3 sg praes int(o)nuje.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Rozpocząć śpiew, podawać ton [intonare Łac śr]: A ieflij [siostra] ijntonvie albo poczijna pfalmij tedij po pijrwłlijm pfalmovijm wierfzv idąc na mijeifce fwe ma fie vklonicz przed ołtarzem. StatNorb 15.

Cf **INTONOWANIE**

FP